ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ ψεύτικες ἐλιὲς τῶν γυναικῶν

Ἡ ἱστορικὴ προέλευσις τῶν ψεύτικων ἐλιῶν ποὺ βλέπουμε πολλὲς φορὲς στὰ μάγουλα τῶν γυναικῶν εἶνε πολλὴ περίεργη. Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὴν ἀφηγηθοῦμε: Κάποτε ἡ Δουκισσα τοῦ Μονμοριλλόν, ποὺ φημιζόταν γιὰ τὴν καλλαισθησία τοῦ ντυσίματός της, εἶχε βγάλει ἕνα σπιράκι στὸ ἀριστερό της μάγουλο. Κατὰ σύσταση τοῦ γιατροῦ της, ποὺ ἔβαλε λίγο ἰώδιο καὶ τὸ σπιράκι ἐκεῖνο γιατρεύτηκε μόν, μὰ ἄφησε ἕνα πολὺ ὥμορφο στίγμα, ποὺ ξεχώριζε πάνω στὸ πάλλευκο πρόσωπο τῆς Δουκίσσης. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας ἡ Μονμοριλλὸν ὥφειλε νὰ παρευρεθῇ σὲ μιὰ δεξίωση τῆς Αὐλῆς. Χωρὶς νὰ νιφτῇ στὸ πρόσωπό της—πρᾶγμα ποὺ συνηθιζόταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἀπ' τὶς μεγάλες κυρίες—ἔκαμε τὴν τουαλέττα της καὶ πῆγε στὰ Ἀνάκτορα.

Τὴν ἄλλη ἡμέρα, ὅλες ἡ κυρίες τῆς ἀριστοκρατικῆς τάξεως τοῦ Παρισιοῦ, προτοῦ βγοῦν ἀπὸ τὰ σπίτια τους ἐφρόντισαν νὰ στολίσουν τὰ μάγουλά τους μὲ μικρὲς μαῦρες ἐλιὲς, σὰν ἐκείνη τῆς Δουκίσσης Μονμοριλλόν. Ἰδοὺ λοιπόν, μιὰ ἀπομίμησις ἑνὸς τυχαίου περισσατικοῦ ποὺ ἐπεκράτησε, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, μετεβλήθη σὲ μόδα κ' ἐξακολουθεῖ ὡς τὰ σήμερα νὰ ὑφίσταται.

***

Παντρεύτηκε τέσσερες δολοφόνους !...

Μιὰ χαριτωμένη τριαντάρα Νεοϋορκέζα, ἡ Μπέτυ Κρέστερ, ἐνυμφεύθη πρὸ μηνὸς γιὰ πέμπτη φορά ! Οἱ τέσσερες προηγούμενοι ἄντρες της ὑπῆρξαν δολοφόνοι καὶ καταδικασθέντες ἀπέθανον ὅλοι ἐπὶ τῆς ἠλεκτρικῆς ἕδρας. Μιὰ Ἀτσιγγάνα, τὴν ὁποίαν τυχαίως πρὸ ἐτῶν εἶχε συναντήσει ἡ Κρέστερ, προεῖπε σ' αὐτὴν ὅτι θὰ ἐλάμβανε διαδοχικῶς ὡς συζύγους τέσσερες δολοφόνους !

Ἡ κυρία Μπέτυ Οὐίλλιαμς, ὅπως ὀνομάζεται σήμερα, ἐδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους ποὺ τὴν ἐπεσκέφθησαν ὅτι, ὡς τὰ σήμερα εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη μὲ τὸν καινούργιο της σύζυγο, ὁ ὁποῖος εἶνε ἕνας τίμιος καπνοπώλης. Ἐπίσης καὶ ὁ σύζυγός της κ. Οὐίλλιαμς, εἶπε στοὺς δημοσιογράφους ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ διάθεση νὰ λάβῃ τὴν τύχη τῶν προκατόχων του, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὁ ἀριθμὸς τῆς Ἀτσιγγάνας ἐπερματίσθη μὲ τὸν τέταρτο σύζυγο, ποὺ πέθανε ἐπὶ τῆς ἠλεκτρικῆς ἕδρας.

— Στοίχημα !

— Μάνο νὰ μὴ θυμώσῃς !

— Ὄχι !

Τὸ βράδυ ἤρθε ὁ νταβᾶς ἀπὸ τὸν φοῦρνο κι' ὁ Παναγῆς, κατεβασε τὶς «πάγκες» καὶ ἔστρωσε νὰ φάῃ στὸ μαγαζί. «Ἐργένης» ἄνθρωπος ἤτανε, φαμελιὰ δὲν εἶχε. Σπίτι του τὸ κατάστημά του ! Ἔφαμε καὶ μιὰ μπουκάλα μὲ κρασὶ καὶ κάθησε.

— Ἔλα Χριστὲ καὶ Παναγιά !

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ νά σου καὶ δυὸ χωροφύλακες νὰ μπαίνουν.

—Ὁ Κύργιος Παναῆς, παρακαλῶ.

— Ἐγώ 'μαι !

— Ἔχεις ἔνταλμα συλλήψεως, γιὸ μιὰ ἐρημοδικία.

Ἀπόμεινεν ὁ Παναγῆς !

— Ἀποκρηὲς ἡμέρες σήμερα !

— Ἀποκρηὲς καὶ ξιαποκρηὲς δὲν ξέρουμε. Ἐμπρός, γιὰ νὰ μὴ σὲ πάρουμε διὰ τῆς βίας ! Ὥρες τώρα, γιὰ αὐτὸ τὸ ἔνταλμα, ξεποδαρασστήκαμε ἀπὸ τὴν πόλι. Δὲν εἶν' ἀποκρηές, γιὰ μᾶς ;

— Μωρὲ παιδιά, χρονιάρα μέρα ! Δὲν φοβᾶστε τὸ Θεό !

— Ἤμεῖς φοβόμαστε τὸν Νόμο μοναχά !

Θέλοντας μὴ θέλοντας, παραδόθηκεν ὁ Παναγῆς.

— Σύ, εἶπε, ὁ ἕνας χωροφύλακας στὸν ἄλλο, κάθησε δῶ, θὰ κάνουμε κατάλυμα στὸ μαγαζί, ἀπόψε !... Ἀρχίνα τρῶγε ἀπὸ τὸν ταβᾶ καὶ ἔρχομαι !...

Ἀστυνομικὸ κατάστημα δὲν ἤτανε στὸ χωριό. Τὸν ἔκλεισε λοιπὸν τὸν Παναγῆ στὴ κάμαρή του καὶ γύρισε στὸ μαγαζί, νὰ φάῃ κι' αὐτός.

Ὅταν ἀπόφαγε ἐκράτησε ἕνα μεζὲ στὸ πιάτο καὶ τὸν ἔστειλε μὲ τὸ παιδὶ στὸν «κρατούμενο».

— Νά, δόστου τοῦ ἀφάντη σου νὰ φάῃ, εἶπε βγάζοντας τὰ ψεύτικα μουστάκια του, καὶ καθαρίζοντας τὸ πρόσωπό του, ποὺ τὸ εἶχε τρίψει μὲ κοπανισμένο κεραμίδι, καὶ πέστου ὅτι ὁ Νίκος ὁ Πετάτας, τοῦ δίνει «ἀμνησία».

Καὶ ἔβγαλε καὶ τὰ ροῦχα τὰ χωροφυλακίστικα.

Ἐλύσσαξε ἀπὸ τὸ πεῖσμα ὁ Παναγῆς, ὅταν τὸ ἔμαθε.

— Εἶνε μασκαροδουλειὲς αὐτές ! φώναξε.

Μὰ τὸ χωριὸ, τοῦ ἐπιδίκασε τὸ ἄδικο, καὶ ὁ δάσκαλος ὁ κὺρ Ἀλέξης Παροξύτονος, εἶπεν ἕνα «ἀρχαῖο» γνωμικὸ, ποὺ, καθὼς ἔλεγε, τὸ ἔλεγ' ὁ Σωκράτης :

— Στοίχημα εἶχες βάλει, μὴ σοῦ κακοφαίνεται ! «*Ὅποιος δὲν θέλει νὰ μουντζουρωθῇ, τὶς Ἀποκρηὲς στὸν γανωματὴ δὲν πάει !...*»

Σταμ. Σταμ.

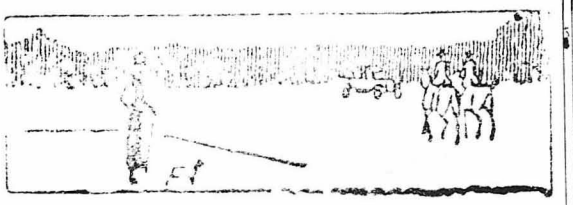

ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΟΠΟΥ ΑΝΑΣΤΑΙΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ !...

Τὰ θαύματα τῆς χειρουργικῆς. Τὸ πείραμα τοῦ ἀμερικανοῦ δόκτορος Χάρρις. Πῶς ἀνέστησε τὸν νεκρὸν φίλον του, ἔπειτα ἀπὸ πολύωρον θάνατον. Ἕνα ἄλλο πείραμα νεκραναστάσεως. Πῶς θὰ κατανικηθῇ ὁ «ἀκατανίκητος» θάνατος. Ἐλπίδες τῆς ἐπιστήμης.

Λίγο ἀκόμη καὶ ἡ χειρουργικὴ θὰ κατωρθώσῃ νὰ ἀνασταίνῃ νεκρούς ! Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίστευτο καὶ ὅμως εἶνε πολὺ πιθανὸ ἂν κρίνῃ κανεὶς ἀπὸ τὰ πειράματα ποὺ ἔκαναν πρὸ ὀλίγου μερικοὶ ἀμερικανοὶ χειρουργοί.

Τὸ πρῶτο πείραμα τὸ ἔκανε στὸ Μονκλαίρ τῆς ἀμερικανικῆς πολιτείας Νέας Ὑερσέης ὁ δόκτωρ Χάρρις, ἕνας ἀπὸ τοὺς διασημοτέρους χειρούργους τῆς πόλεως, σὲ κάποιον Τζὼν Χ. Σκώτ.

Ὁ Τζὼν Σκὼτ αὐτός, ὁ ὁποῖος ὑπέφερε ἀνέκαθεν ἀπὸ κάποια καρδιακὴ πάθησι πέθανε μιὰ μέρα ἀπὸ ἀποπληξία. Οἱ συγγενεῖς του τὸν ἔκλαψαν καὶ ἑτοίμασαν τὰ τῆς κηδείας του.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἔπειτα ἀπὸ πέντε-ἕξη ὧρες ὁ δόκτωρ Χάρρις, ποὺ ἦταν στενός του φίλος, ἔμαθε τὸν θάνατό του καὶ πῆγε στὸ σπίτι του. Ἐκεῖ βλέποντας τὸν φίλο του νεκρὸ, καὶ γνωρίζοντας τὴν πάθησί του, ὁ δόκτωρ Χάρρις σκέφθηκε νὰ κάνῃ μιὰ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ἐπ' αὐτοῦ, νὰ ἐφαρμόσῃ δηλαδὴ στὸ νεκρὸ, μία ἐπιστημονικὴ ἐφεύρεσί του ποὺ ἀπὸ καιρὸ ἐμελετοῦσε.

Μὲ τὴν ἄδεια λοιπὸν τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ ἔκανε στὸ πτῶμα μιὰ ἔνεσι ἀντρεναλίνης. Ἔπειτα ἀπὸ ὀλιγωτὴ ὥρα— διὰ τὴν ἀκρίβειαν ἑφτὰ ὧρες μετὰ τὸν θάνατό του—ἡ καρδιὰ τοῦ Τζὼν Σκὼτ ἄρχισε νὰ χτυπᾷ, στὴν ἀρχὴ πολὺ ἀδύνατα, ἔπειτα δυνατώτερα καὶ στὸ τέλος κανονικά. Ἔτσι, χάρις στὴν σωτηρία ἐφεύρεσι καὶ ἐπέμβασι τοῦ ἰατροῦ ὁ Σκὼτ ξαναγύρισε στὴν ζωὴ ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ἑφτάμερο ταξεῖδι στὸ βασίλειο τοῦ Ἅδου !...

Δύο ἄλλα σχετικὰ πειράματα ἔγιναν στὸ Κλέβελαντ τῆς ἀμεριανικῆς πολιτείας Ὄχιο, στὴν χειρουργικὴ κλινικὴ τοῦ ἐκεῖ πανεπιστημίου, ὅπου ὁ καθηγητὴς τῆς χειρουργικῆς δόκτωρ Ε. Κ. Κοῦτλερ βοηθούμενος ἀπὸ τὸν συναδελφό του δόκτορα Μπὲκ ἔδοκίμασε μία νέα μέθοδο νεκραναστάσεως σὲ ἀρρώστους ποὺ πέθαναν ἀπὸ μητροστένωσιν ἢ μητραλικὴν στένωσιν.

Ἡ δύο αὐτὲς ἀρρώστειες εἶνε παθήσεις τῆς καρδιᾶς, συνίστανται δὲ στὸ στένωμα τῆς καρδιᾶς καὶ ὅταν φθάσουν σὲ μεγάλη ἔντασι σταματοῦν τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος καὶ ἐπιφέρουν τὸν θάνατο.

Ἡ μέθοδος τοῦ δόκτορος Κοῦτλερ συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς : Κάνει ἕνα ἄνοιγμα στὸν θώρακα, διὰ τοῦ ὁποίου εἰσάγει στὴν καρδιὰ τοῦ πεθαμένου ἕνα χειρουργικὸ ἐργαλεῖο, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ καρδιὰ ἀρχίζει νὰ λειτουργῇ κανονικῶς. Ἔτσι τὸ αἷμα ξαναρχίζει τὴν κυκλοφορία του καὶ ὁ νεκρὸς ἐπανέρχεται στὴν ζωή.

Αἱ δυὸ αὐτὲς ἐφευρέσεις ἐνισχύουν ἀσφαλῶς τὰς ὑπαρχούσας ἐλπίδας ὅτι πολὺ γρήγορα ἡ ἐπιστήμη θὰ κατανικήσῃ καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

ΜΙΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΗ ΔΙΚΗ

Μετὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ Σεραγέβου τῆς 28 Ἰουνίου 1914 τὰ πτώματα τοῦ διαδόχου τῆς Αὐστρίας Ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου καὶ τῆς συζύγου του Σοφίας φὸν Ἔμπεργκ ἐταριχεύθησαν στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο τῆς πόλεως ἀπὸ τὸν ἰατρὸ Ράουνιτς, στὸν ὁποῖον εἶχαν ὑποσχεθεῖ γενναίαν ἀμοιβήν. Ἐπειδὴ ἕκτοτε ἡ ἀμοιβὴ δὲν κατεβλήθη, ὁ ἰατρὸς Ράουνιτς, ἤγειρε τελευταῖα ἀγωγὴ κατὰ τοῦ νομίμου κληρονόμου τοῦ διαδοχικοῦ ζεύγους, ἀρχιδουκὸς Μαξιμιλιανοῦ, ζητῶντας παρ' αὐτοῦ 20.000 τσεχοσλοβακικὲς κορῶνες ! Ἡ ἀγωγὴ ὅμως αὐτὴ τοῦ Ραουνιτς ἀπερρίφθη ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἡ παρέχευσις ἤγειρε κατόπιν διαταγῆς τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς ἔκαμε ἔφεσι ὁ Ράουνιτς στὸ Ἐφετεῖο τοῦ Λάϊτμεριτς τῆς Βοημίας, ἰσχυριζόμενος ὅτι, ὅταν ἐταρίχευσε τὰ πτώματα τῶν διαδόχων τῆς Αὐστρίας ἦταν ἰδιωτικὸς ἰατρὸς καὶ ὄχι στρατιωτικὸς ἀναγκασμένος νὰ ὑπακούσῃ σὲ στρατιωτικὲς διαταγές. Τὸ ἐφετεῖο παραδέχθη τὴν ἀγωγὴ τοῦ Ράουνιτς καὶ ὑποχρέωσε τοὺς κληρονόμους τοῦ ἀρχιδουκὸς Φραγκίσκου Φερδινάνδου νὰ πληρώσουν στὸν ἰατρὸ δέκα χιλιάδες τσεχοσλοβακικὲς κορῶνες καὶ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.